

Obstacles to the Presence of Donors in the Development of Sports Facilities and Infrastructure

Fahimeh Gharbi	Ph. D. student in Sports Management, Tabriz Branch, Islamic Azad University, Tabriz, Iran
Jafar Barghi Mogadam*	Assistant Professor, Department of Physical Education and Sports Sciences, Faculty of Humanities and Education, Tabriz Branch, Islamic Azad University, Tabriz, Iran.
Hamid Janani	Assistant Professor, Department of Physical Education and Sports Sciences, Faculty of Humanities and Education, Tabriz Branch, Islamic Azad University, Tabriz, Iran
Habib Mahmoudpour Yagini	Assistant Professor, Department of Physical Education and Sports Sciences, Faculty of Humanities and Education, Tabriz Branch, Islamic Azad University, Tabriz, Iran

Abstract

The presence of donors in the development of the country's sports infrastructure and activities can play a very important role in the progress and improvement of sports. In order to attract donors and increase their participation in sports, there is a need to create an appropriate platform, transparency in resource management, and strategic planning for sports projects. These measures can attract the trust of donors and pave the way for further cooperation. Attracting donors to develop sports infrastructure faces various obstacles and challenges that can have a great impact on the level of their participation. Accordingly, the aim of the present study is to examine the obstacles to the presence of donors in the development of facilities, equipment, and installations of sports spaces, which used a qualitative research method (conventional content analysis). The participants in the study were selected based on purposive sampling and semi-structured in-depth interviews were conducted with 16 experts in the field of sports management, benefactors in the field of sports and other fields, and managers of the Ministry of Sports and the General Directorates of Sports and Youth. After reviewing and analyzing the interviews, 17 abstract concepts (categories) were coded, which were named in the axial coding process in the form of 7 major categories or themes. Sociocultural problems (negative attitude towards sports, lack of attention to women's sports, social trust), lack of awareness and sufficient information (lack of education and public awareness, lack of research and investigation, weakness in communication with donors), administrative and legal problems (lack of centralized and integrated information system, lack of legal mechanisms, lack of transparency), lack of government support (lack of financial and moral support, lack of support systems to guide donors), lack of proper planning (lack of project planning, failure to identify the real needs of the community), economic barriers (weak marketing, economic factors), and competition with other areas (attracting resources to other areas, lack of community-based sports programs). In general, to deal with obstacles to the presence of donors in the development of sports infrastructure, a set of cultural, managerial, economic, and communication measures need to be carried out simultaneously. Creating a conducive environment for philanthropy through culture building, transparency, improved public relations, and government support can significantly increase philanthropy participation. These strategies should be implemented in a coordinated manner and with ongoing monitoring to ultimately make sports projects more successful.

Key words: Charity, Donors, Benefactors, Sports infrastructure, Obstacles.

* Corresponding Author: E-mail: barghi@iaut.ac.ir

موانع حضور خیرین در توسعهی اماکن و زیرساخت‌های ورزشی

فهیمة غربی

دانشجوی دکتری، گروه تربیت‌بدنی و علوم ورزشی، دانشکده‌ی علوم انسانی و تربیتی، واحد تبریز، دانشگاه آزاد اسلامی، تبریز، ایران

جعفر برقی مقدم *

استادیار مدیریت ورزشی، گروه تربیت‌بدنی و علوم ورزشی، دانشکده‌ی علوم انسانی و تربیتی، واحد تبریز، دانشگاه آزاد اسلامی، تبریز، ایران

حمید جنانی

استادیار مدیریت ورزشی، گروه تربیت‌بدنی و علوم ورزشی، دانشکده‌ی علوم انسانی و تربیتی، واحد تبریز، دانشگاه آزاد اسلامی، تبریز، ایران

حبیب محمدپور یقینی

استادیار مدیریت ورزشی، گروه تربیت‌بدنی و علوم ورزشی، دانشکده‌ی علوم انسانی و تربیتی، واحد تبریز، دانشگاه آزاد اسلامی، تبریز، ایران

چکیده

جذب خیرین برای توسعه زیرساخت‌های ورزشی با موانع و چالش‌های مختلفی روبه‌رو است که می‌تواند تاثیر زیادی بر میزان مشارکت فعالیت بدنی افراد داشته باشد. بر این اساس، هدف پژوهش حاضر بررسی موانع حضور خیرین در توسعه امکانات، تجهیزات و تاسیسات فضاهای ورزشی می‌باشد که از روش تحقیق کیفی (تحلیل محتوای عرفی) در این پژوهش استفاده شد. مشارکت‌کنندگان در پژوهش بر اساس نمونه‌گیری هدفمند انتخاب و مصاحبه‌ها به صورت نیمه‌ساختاریافته‌ی عمیق با ۱۶ تن از متخصصان حوزه مدیریت ورزشی، خیرین حوزه‌ی ورزش و سایر حوزه‌ها و مدیران وزارت ورزش و ادارات کل ورزش و جوانان انجام شد. پس از بررسی مصاحبه‌ها و تحلیل آن‌ها، ۱۷ مفهوم انتزاعی (مقوله) کدگذاری شدند که در فرآیند کدگذاری محوری در قالب ۷ مقوله‌ی عمده یا تم نام‌گذاری شدند. مشکلات فرهنگی اجتماعی (نگرش منفی به ورزش، عدم توجه به ورزش بانوان، اعتماد اجتماعی)، عدم آگاهی و اطلاعات کافی (کمبود آموزش و آگاهی عمومی، عدم تحقیق و بررسی، ضعف در ارتباط با خیرین)، مشکلات اداری قانونی (نبود سیستم متمرکز و یکپارچه اطلاعاتی، نبود ساز و کارهای قانونی، عدم شفافیت)، کمبود حمایت‌های دولتی (عدم حمایت مالی و معنوی، نبود سیستم‌های حمایتی برای هدایت خیرین)، عدم وجود برنامه‌ریزی مناسب (بی‌برنامگی پروژه‌ها، عدم شناسایی نیازهای واقعی جامعه)، موانع اقتصادی (ضعف بازاریابی، عوامل اقتصادی) و رقابت با سایر حوزه‌ها (جذب منابع به حوزه‌های دیگر، نبود برنامه‌های ورزشی مبتنی بر جامعه). در کل، برای مقابله با موانع حضور خیرین در توسعه زیرساخت‌های ورزشی، نیاز است که مجموعه‌ای از اقدامات فرهنگی، مدیریتی، اقتصادی، و ارتباطی به‌طور هم‌زمان انجام شود. ایجاد بستر مناسب برای جذب خیرین، از طریق فرهنگ‌سازی، شفافیت، بهبود روابط عمومی، و حمایت‌های دولتی، می‌تواند به‌طور چشمگیری مشارکت خیرین را افزایش دهد. این استراتژی‌ها باید به‌صورت هماهنگ و با نظارت مستمر اجرا شوند تا در نهایت پروژه‌های ورزشی با موفقیت بیشتری روبه‌رو شوند.

واژه‌های کلیدی: خیریه، نیکوکاران، خیرین، زیرساخت ورزشی، موانع.

* نویسنده مسئول: E-mail: barghi@iaut.ac.ir

غربی فهیمة، برقی مقدم جعفر، جنانی حمید، محمدپور یقینی حبیب، موانع حضور خیرین در توسعهی اماکن و زیرساخت‌های ورزشی، فصلنامه نوآوری در مدیریت ورزشی، زمستان ۱۴۰۴، ۴(۴): ۱۰۹-۱۲۷.

مقدمه

با توجه به مزایای متعدد فعالیت‌های جسمانی و تنوع رشته‌های ورزشی، تعداد علاقه‌مندان به ورزش و مشارکت‌کنندگان در فعالیت‌های ورزشی روزبه‌روز در حال افزایش است. با وجود این، همواره موانعی در این مسیر وجود دارد که یکی از آن‌ها، فقدان یا کمبود تجهیزات و زیرساخت‌های ورزشی است. با افزایش علاقه مردم به ورزش و ارتقای سهم نسبی شهروندان ورزشکار، مسئولان باید با گسترش و بهبود زیرساخت‌های ورزشی به نیازها و تقاضای رو به رشد جامعه پاسخ دهند (بابائیان و همکاران، ۱۴۰۱). امروزه ورزش به حدی گسترش یافته است که کارشناسان آن را جهانی کوچک در جامعه قلمداد می‌کنند. همچنین صاحب‌نظران معتقدند: ورزش، ساختار، ارزش‌ها و نیروی محرکه جامعه را نشان می‌دهد و ویژگی‌های اجتماعی را منعکس می‌کند (عباسی و همکاران، ۱۴۰۲). با وجود ضرورت توسعه متوازن و توجه به چهار مولفه ورزش همگانی، پرورشی، قهرمانی و حرفه‌ای مطابق نظام جامع تربیت بدنی کشور، کمبود و محدودیت منابع مالی، به عنوان یکی از عوامل اساسی، مانعی جدی بر سر راه توسعه زیرساخت‌ها و اماکن ورزشی محسوب می‌شود. در عمل، ضعف در تأمین بودجه لازم و نبود حمایت مالی پایدار، برنامه‌های دولت در توسعه فضاهای ورزشی را با چالش‌های جدی مواجه ساخته است. این کمبودها سبب کندی یا توقف بسیاری از طرح‌ها شده و در نهایت، توسعه ورزش و بهره‌مندی عموم جامعه از آثار مثبت آن را با تنگنا روبه‌رو کرده است. به عبارتی، بدون رفع موانع مالی، تحقق اهداف کلان و تأثیرات اجتماعی ورزش در مسیر توسعه‌یافتگی جامعه عملاً امکان‌پذیر نخواهد بود (الغالی و همکاران، ۲۰۲۴).

حیدری و همکاران (۱۴۰۳) در پژوهش‌هایی با رویکرد سنتزپژوهشی مشخص شد که ضعف در باورهای شخصی خیرین نسبت به اهمیت مشارکت، اطلاع‌رسانی ناکافی به خیرین، و وجود مشکلات در عوامل درون‌سازمانی و برون‌سازمانی، همگی موانع اصلی حضور خیرین در حوزه ورزش هستند. این موانع باعث کاهش انگیزه و مشارکت افراد نیکوکار در فعالیت‌های ورزشی عام‌المنفعه می‌شود (حیدری و همکاران، ۱۴۰۳). رعنائی‌کردشولی و دهاز (۱۴۰۲) با تحقیقی با عنوان "جایگاه نهادهای خیریه در الگوهای حکمرانی:

واکاوی چالش‌های موجود در نظام حکمرانی ایران، نشان دادند که مهم‌ترین چالش‌های موجود در حوزه‌ی خیریه‌ها به‌ترتیب اولویت عبارتند از: فقدان اطلاعات و آمار دقیق، ضعف در شفافیت منابع و مصارف، پیچیدگی در فرآیند صدور و تمدید مجوزها، نامشخص بودن مراجع نظارتی، و فرار مالیاتی. بر اساس تحلیل‌های انجام‌شده، بخش عمده‌ای از این چالش‌ها ناشی از ویژگی‌های الگوی حکمرانی فعلی در کشور است. همچنین مهربان و همکاران (۱۴۰۱) در پژوهش خود با عنوان "مقایسه تطبیقی عوامل موثر بر میزان تمایل و مشارکت خیرین در بخش کاربری‌های شهری (مطالعه موردی: توسعه اماکن ورزشی در استان‌های گلستان و تهران)" بیان کردند: مهم‌ترین گام برای ایجاد نگرش مثبت نسبت به مسائل و واقعیت‌های حوزه‌های وقف و ورزش در جامعه، فرهنگ‌سازی و آموزش است. متأسفانه، هم متولیان وقف و هم متولیان ورزش به‌اندازه‌ای که شایسته جایگاه و اهمیت این دو حوزه اجتماعی است، به تبلیغ و ترویج به‌منظور جذب و نگهداری خیرین ورزش‌یار نپرداخته‌اند. به نظر می‌رسد با تشویق خیرین، مسئولان ذی‌ربط و حتی روحانیون، و استفاده از ظرفیت‌ها و جهت‌دهی مناسب به تلاش‌های خیرین، می‌توان نقش مهمی در توسعه ورزش و افزایش امکانات ورزشی ایفا کرد. از سوی دیگر، وزارت ورزش و جوانان می‌تواند با همکاری سازمان‌های متولی امور خیریه مانند اداره اوقاف، سازمان مدیریت مساجد، حوزه‌های علمیه و آموزش و پرورش، و با در نظر گرفتن مشوق‌ها و قوانین حمایتی برای خیرین، هم‌افزایی موثری ایجاد کند. این اقدامات می‌توانند به طور قابل توجهی باعث دلگرمی و تشویق خیرین ورزشی شده و انگیزه آنها را برای ادامه سرمایه‌گذاری در توسعه اماکن ورزشی افزایش دهند. کردلو و همکاران (۱۴۰۳) در پژوهش خود با عنوان "توسعه مدل راهبردهای استفاده از ظرفیت خیرین در توسعه زیرساخت‌های ورزش کشور" به این نتیجه رسیدند که شناسایی و به‌کارگیری راهبردها و سیاست‌های مناسب به منظور بهره‌وری حداکثری از ظرفیت‌های خیرین می‌تواند نقش مهمی در تأمین مالی و تسریع اجرای پروژه‌های عمرانی ورزشی ایفا کند. این راهبردها شامل راهبردهای مشارکتی و تعامل، راهبردهای حمایتی، راهبردهای فرهنگی و ترویجی، و راهبردهای عملیاتی و هدایتی هستند که هر یک به نوبه خود

می‌توانند در جذب و حفظ مشارکت خیرین و تسهیل اجرای پروژه‌ها مؤثر باشند.

نودهی و همکاران (۱۳۹۹) در پژوهشی با عنوان: آسیب شناسی و مقایسه موانع رونق فرهنگ وقف و امور خیریه در ورزش بیان کردند که هفت مانع مختلف شامل مشکلات اجتماعی، انگیزشی، اعتقادی، اقتصادی، ساختاری-مدیریتی، علمی-آموزشی و قانونی بر عدم توسعه فرهنگ وقف و امور خیریه ورزشی در سطح استان تأثیرگذار بودند. که مسئولان و دست اندرکاران ورزش استان می‌توانند با شناخت این موانع و برطرف ساختن آنها، موجبات توسعه میزان مشارکت افراد جامعه برای انجام وقف و امور خیریه در ورزش را فراهم کنند تا این امر به بهبود و گسترش ورزش استان بیانجامد. حیدری فرد و شریفیان (۱۳۹۶) در پژوهش خود با عنوان "شناسایی و مقایسه موانع مشارکت خیرین در توسعه فضاهای ورزشی" مانع قانونی - اجرایی، اعتقادی، فرهنگی - اجتماعی و مانع مربوط به خود ورزش را از موانع مشارکت خیرین در توسعه زیرساخت‌های ورزشی دانستند. هر یک از این موانع می‌توانند به‌طور قابل توجهی بر مشارکت خیرین در توسعه زیرساخت‌های ورزشی تأثیرگذار باشند. برای غلبه بر این موانع، نیاز به یک رویکرد جامع و چندجانبه است که در آن تمام ذینفعان از جمله دولت، خیرین، نهادهای دینی، رسانه‌ها و جوامع محلی نقش داشته باشند. وزارت ورزش و جوانان، با وجود نقش کلیدی‌اش، تا کنون در زمینه تسهیل و حمایت از مشارکت خیرین عملکرد ضعیفی داشته است. اقدامات این وزارتخانه در ایجاد مشوق‌های مالی، اطلاع‌رسانی شفاف درباره نیازهای مدارس و پروژه‌های ورزشی، و طراحی ساختارهای قانونی ساده، غالباً ناکافی و پراکنده بوده است. نبود فرهنگ‌سازی مؤثر و عدم ترویج آثار مثبت مشارکت خیرین در جامعه نیز بر بی‌انگیزگی و عدم استقبال خیرین دامن زده و موجب شده حضور آنان در پروژه‌های ورزشی بسیار محدود باقی بماند. در نهایت، حضور فعال خیرین در عرصه ورزش می‌تواند تأثیرات مثبتی بر سلامت جسمی و روانی افراد، توسعه زیرساخت‌های ورزشی، و بهبود وضعیت کلی ورزش در کشور داشته باشد. این امر نه تنها موجب ارتقای کیفیت آموزشی و سلامت جامعه می‌شود، بلکه به‌طور مستقیم بر رشد فردی و اجتماعی نسل‌های آینده تأثیرگذار خواهد بود؛ توجه به مطالبی که اشاره شد، این پرسش

مطرح است که واقعاً چه موانعی باعث کم‌رنگ بودن حضور خیرین در توسعه و ساخت زیرساخت‌های ورزشی می‌شود؟ این سؤال خود محرکی شد تا پژوهشی با عنوان «موانع حضور و مشارکت خیرین در فعالیت‌های خیریه‌ی ورزشی» انجام شود. هدف از این پژوهش، آگاهی از دلایل کم‌رنگ بودن حضور خیرین در حوزه ورزش و شناسایی عوامل بازدارنده است. با تحلیل این دلایل، هدف این است که روش‌هایی برای ایجاد انگیزه و تشویق خیرین به مشارکت بیشتر در این حوزه پیدا شود، که به نوبه‌ی خود می‌تواند عامل تقویت حضور خیرین در توسعه زیرساخت‌های ورزشی باشد.

روش‌شناسی پژوهش

پژوهش حاضر از نظر هدف کاربردی، از نظر نوع روش تحقیق نوع کیفی از نوع تحلیل محتوای عرفی می‌باشد که اطلاعات به صورت میدانی و با استفاده از مصاحبه جمع‌آوری شد. مشارکت‌کنندگان پژوهش حاضر، ۱۶ تن از مدیران عالی ورزش کشور در وزارت ورزش و جوانان و ادارات کل ورزش و جوانان، اساتید دانشگاهی و خیرین بودند که با استفاده از روش نمونه‌گیری هدفمند ملاک‌مدار انتخاب شدند که برخی از ویژگی‌های جمعیت شناختی در جدول ۱ قابل مشاهده است. ابزار جمع‌آوری اطلاعات، در این تحقیق مصاحبه نیمه‌ساختار یافته عمیق بود، چرا که مصاحبه به روش چهره به چهره انجام شده و اطلاعات دقیق‌تر با مطرح کردن سوالات جدید به منظور روشن‌تر شدن پاسخ‌های قبلی به دست آمد. در فرآیند پژوهش، به همه‌ی مشارکت‌کنندگان اعلام شد که در صورت عدم تمایل برای ادامه شرکت در مصاحبه می‌توانند انصراف بدهند. همچنین جهت انجام و ضبط مصاحبه‌ها با استفاده از دستگاه ضبط صدا، رضایت آگاهانه در خصوص مشارکت در مصاحبه‌ها به شکل حضوری و چهره به چهره و برخی به صورت مجازی انجام شد. مدت زمان مصاحبه‌ها در بازه ۴۰ تا ۹۵ دقیقه بود. ضمناً تمام داده‌های پژوهش جهت تجزیه و تحلیل، به شکل محرمانه و بدون ذکر نام مشارکت‌کنندگان در مصاحبه انجام شد و همین‌طور به تمامی مشارکت‌کنندگان این اطمینان داده شد که نتایج تحقیق بدون اشاره به اسامی منتشر خواهد شد.

۱۱	خیر ورزشی	ارشد	مرد	۳۵
۱۲	خیر ورزشی	ارشد	مرد	۴۵
۱۳	خیر	کارشناسی	مرد	۷۵
۱۴	خیر	کارشناسی	مرد	۷۰
۱۵	خیر	کارشناسی	مرد	۹۰
۱۶	خیر	کارشناسی	مرد	۳۵

یافته‌ها

پس از بررسی مصاحبه‌ها و تحلیل آن‌ها، ۱۷ مفهوم انتزاعی‌تر کدگذاری شدند. ۱۷ مفهوم تولید شده (مقوله) در فرآیند کدگذاری محوری در قالب ۷ مقوله‌ی عمده یا تم، شامل:

۱- **مشکلات فرهنگی اجتماعی:** فرهنگ یک محیط و یک سازمان همان باورهای اساسی افراد آن جامعه است که به اشتراک گذاشته می‌شود، این باورها همان کنترل‌های اجتماعی هستند که به صورت هنجارها و یا خواسته‌ها و انتظارات اجتماعی در رابطه با نگرش‌ها و رفتارهای مناسب اجرا می‌شوند (آسوراتگون و کانتابوترا، ۲۰۲۳). مفهوم رشد فرهنگی، عبارت از نوعی دگرگونی است که از طریق تراکم برگشت ناپذیر عناصر فرهنگی در جامعه‌ای معین صورت می‌گیرد و جامعه بر اثر آن به طور موثرتری از محیط طبیعی و اجتماعی مراقبت می‌کند، همچنین شرایط محیطی در جوامع و سازمان‌ها متفاوت است و باید بین فرهنگ سازمانی و محیط آن هماهنگی مناسبی برقرار شود، بنابراین نمی‌توان یک الگوی ثابت در تمامی محیط‌ها به کار برد درواقع هیچ فرهنگ مشخصی نیست که به درد همه بخورد (سبحانی‌پور و همکاران، ۲۰۲۱).

۱-۱ **نگرش منفی به ورزش:** برخی مطالعات جامعه‌شناختی ورزش را دارای کارکرد منفی می‌دانند؛ زیرا هیجانات ورزشی می‌تواند به تخریب افکار عمومی، ایجاد مخاطرات اجتماعی و دوقطبی شدن جامعه منجر شود و در نهایت به تضعیف حوزه عمومی بیانجامد. مشارکت کننده شماره ۱ معتقد بود تبلیغات نادرست در حوزه ورزش و ورزشکاران، مشکلاتی جدی را به همراه دارد که می‌تواند به اعتبار ورزش، اعتماد عمومی، و سلامت ورزشکاران آسیب برساند و می‌تواند به طور قابل توجهی بر تمایل خیرین برای سرمایه‌گذاری و مشارکت در فعالیت‌های ورزشی تاثیر منفی بگذارد. مصاحبه شونده شماره ۳ بیان کرد: تبلیغات نادرست باعث کاهش اعتماد خیرین به

در مورد فرایند تحلیل داده‌ها، ابتدا متن مصاحبه با عناصر دارای پیام در خطوط یا پاراگراف جداسازی شد و با استفاده از کدگذاری باز مفاهیم استخراج شدند. در مرحله بعدی، با استفاده از کدگذاری محوری، مفاهیم استخراج شده در قالب تم‌های بزرگ‌تری قرار گرفتند و سعی شد که مقوله‌ها در قالب دسته‌های بزرگ مفهومی طبقه‌بندی شوند. در این مرحله ابتدا مقوله اصلی تعیین شد سپس سایر تم‌ها دسته‌بندی شدند. با توجه به اینکه کدهای باز اولیه استخراج شده زیاد بودند، بعد از هر مرحله طبقه‌بندی و بررسی داده‌ها، مفاهیم تکراری حذف و مفاهیم مشابه در هم ادغام شدند. در خصوص روایی و پایایی، در پژوهش حاضر با تایید نظر اساتید و کسب و تائید نظر دو نفر از متخصصان نظریه زمینه‌ای در خصوص روند پژوهش و همچنین ثبت و مستندسازی تمامی گام‌های پژوهش و یادداشت‌برداری در تمامی مراحل کار در جهت اعتبار هر چه بیشتر پژوهش صورت گرفت. همچنین برای تائید دقت علمی، از بازبینی کدگذاری‌ها (پایایی باز آزمون) و تائید اساتید راهنما و مشاور استفاده شد. پایایی را می‌توان زمانی محاسبه کرد که یک متن را در دو زمان کدگذاری کرده باشد. برای محاسبه پایایی بازآزمون از بین مصاحبه‌ها چند مصاحبه به عنوان نمونه انتخاب و در یک فاصله زمانی دوباره کدگذاری شد. سپس کدهای مشخص شده در دو فاصله زمانی برای هر کدام از مصاحبه‌ها با هم مقایسه شده و از طریق میزان توافقات و عدم توافقات در دو مرحله شاخص ثبات محاسبه شد.

جدول ۱. مشخصات جمعیت‌شناختی مشارکت‌کنندگان در پژوهش

Table 1. Demographic characteristics of participants in the research

کد	رشته تحصیلی	تحصیلات	جنسیت	مدت مصاحبه
۱	مدیریت ورزشی	دکتری	مرد	۵۰
۲	مدیریت ورزشی	دکتری	مرد	۶۰
۳	مدیریت ورزشی	دکتری	مرد	۳۵
۴	مدیریت ورزشی	دکتری	مرد	۴۵
۵	جامعه‌شناسی	دکتری	مرد	۷۵
۶	جامعه‌شناسی	دکتری	زن	۶۰
۷	خیر ورزشی	دکتری	زن	۳۰
۸	خیر ورزشی	ارشد	زن	۵۵
۹	خیر ورزشی	ارشد	مرد	۴۰
۱۰	خیر ورزشی	ارشد	مرد	۷۵

برای زنان به عنوان فعالیتی غیرضروری تلقی شود یا محدودیت‌هایی در مورد نوع ورزشی که زنان می‌توانند شرکت کنند، وجود داشته باشد. در بسیاری از جوامع، مربیگری ورزش همچنان به عنوان شغلی مردانه تلقی می‌شود. نگرش‌های فرهنگی و اجتماعی که به توانایی‌های زنان در رهبری و هدایت گروه‌های ورزشی شک دارند، مانع از ورود و موفقیت زنان به این عرصه می‌شود. برای مثال، عدم پذیرش مربیان زن در برخی ورزش‌ها و نهادها می‌تواند منجر به کاهش فرصت‌ها برای زنان در این حوزه گردد. مصاحبه شونده شماره ۱۰ بیان کرد: کمبود نیروی انسانی مجرب و آگاه برای هدایت و سوق دادن بانوان به سمت فعالیت‌های ورزشی یکی از مسائل مهم و چالش‌برانگیز در زمینه ورزش زنان است. این مشکل نه تنها بر رشد و پیشرفت ورزش بانوان تأثیر می‌گذارد، بلکه می‌تواند به عدم توسعه زیرساخت‌های ورزشی، عدم جذب استعدادهای جدید، کاهش انگیزه در زنان برای شرکت در فعالیت‌های ورزشی و همچنین عدم مشارکت خیرین منجر شود.

۳-۱- اعتماد اجتماعی: افزایش مشارکت عمومی و گسترش شبکه‌های اجتماعی، نقش مهمی در تقویت اعتماد اجتماعی و همبستگی جامعه دارد. خیرین نیز زمانی مشارکت و حمایت مالی خود را افزایش می‌دهند که از تاثیر واقعی کمک‌هایشان مطمئن باشند و ارتباط مؤثری با موسسات خیریه برقرار کنند؛ این اعتماد، زمینه تداوم حمایت آن‌ها را فراهم می‌سازد. مشارکت کننده شماره ۶ در مورد اعتماد خیرین به مجریان امر بیان کرد: شفاف نبودن هزینه کردهای خیرین در ورزش و نبود شفافیت در انجمن‌ها و مراکز خیریه و همچنین دخالت ندادن خیرین در طرح‌های ورزشی از عوامل بی‌اعتمادی خیرین بود. مشارکت کننده شماره ۹ معتقد بود: عدم مشاوره با خیرین در مورد کمبودهای ورزشی یکی از مشکلاتی است که می‌تواند منجر به ناکارآمدی در تخصیص منابع، به ویژه در پروژه‌های خیریه ورزشی، شود. این مسئله در واقع به معنای عدم شفافیت و عدم ارتباط موثر میان سازمان‌های ورزشی، نهادهای خیریه و حامیان مالی یا خیرین است که قصد دارند در این حوزه سرمایه‌گذاری کنند. مصاحبه شونده شماره ۱۰ اعتقاد داشت: عدم پایبندی دولت به تعهدات خود یکی از چالش‌های اساسی است که می‌تواند

سازمان‌های ورزشی و پروژه‌های مرتبط می‌شود. اگر خیرین احساس کنند که منابع مالی آنها به درستی مدیریت نمی‌شود یا برای اهدافی غیر از آنچه ادعا می‌شود استفاده می‌شود، تمایل کمتری به مشارکت خواهند داشت. خیرین تمایل دارند با سازمان‌ها و افرادی که وجهه مثبتی دارند همکاری کنند. نگرش منفی می‌تواند این وجهه را خدشه‌دار کند. مصاحبه شونده شماره ۱۲ معتقد بود: یک سازمان ورزشی ممکن است با اتهامات قانونی یا اعتراضات عمومی روبرو شود. این امر می‌تواند برای خیرین ریسک‌آمیز باشد و تمایل آنها به مشارکت را کاهش دهد. مشارکت شونده شماره ۵ معتقد بود که آسیب‌های ورزشی و نگرش منفی به ورزش در میان خیرین می‌تواند چالش‌های خاص خود را داشته باشد. خیرین معمولاً به دلیل فعالیت‌های مختلفی که در جهت کمک به دیگران انجام می‌دهند، به نوعی احساس مسئولیت اجتماعی دارند و ممکن است از نظر جسمی و روحی تحت فشار قرار بگیرند. علاوه بر این، در برخی مواقع این افراد به دلیل آسیب‌های ورزشی یا مشکلات جسمی ممکن است نگرش منفی نسبت به ورزش پیدا کنند، که این خود می‌تواند بر سلامت کلی آن‌ها تاثیرگذار باشد.

۲-۱- عدم توجه به ورزش بانوان: در طول تاریخ، ورزش عمدتاً مردانه بوده و معیارهای آن بر پایه ارزش‌های مردان شکل گرفته است. امروزه، ورزش بانوان با انواع تبعیض‌هایی مانند نابرابری دستمزد، کمبود امکانات و سهم اندک از بودجه مواجه است. ضعف رسانه‌ها در نمایش مثبت ورزش بانوان، ساختار اقتصادی ناسالم، بی‌توجهی دولت به قوانین حمایتی، ضعف مهارت‌های مدیریتی و فقدان مسئولیت‌پذیری اجتماعی در مسئولان، از مهم‌ترین موانع جذب و حضور خیرین در حمایت از ورزش بانوان محسوب می‌شود. مصاحبه شونده شماره ۱۱ معتقد بود: ورزش بانوان معمولاً پوشش رسانه‌ای کمتری در مقایسه با ورزش مردان دریافت می‌کند. این کمبود پوشش رسانه‌ای می‌تواند تأثیری منفی بر جذب خیرین و ایجاد ارتباط با جامعه داشته باشد. کمتر دیده شدن در رسانه‌ها به معنای فرصت‌های کمتر برای تأثیرگذاری و توسعه ورزش زنان است. همچنین مصاحبه کننده شماره ۷ اعتقاد داشت: در برخی جوامع، نگرش‌های سنتی و کلیشه‌های جنسیتی ممکن است از مشارکت زنان در ورزش جلوگیری کند. برای مثال، ممکن است ورزشکاری

بر فواید جسمانی، ورزش نقش مهمی در افزایش موفقیت‌های آکادمیک، بالا رفتن اعتماد به نفس، کمتر شدن مشکلات اخلاقی و بهتر شدن شرایط روانی دارد. بسیاری از مطالعات درباره تأثیرات ورزش بر توانایی، اعتماد به نفس، تمرکز، شخصیت و ارتباطات انجام شده‌اند. این اعتماد وجود دارد که نظم در تمرین، یادگیری کار گروهی، پیروی کردن از مربیان ورزشی و یادگیری شکست می‌تواند مهارت‌های زندگی را به ورزشکاران بیاموزد. عدم اطلاع از این موارد تأثیر زیادی در مشارکت خیرین در امر ورزش دارد. مصاحبه شونده شماره ۶ اعتقاد داشت وقتی خیرین و جوامع نسبت به نیازهای ورزش و حمایت از آن آگاه نباشند، ممکن است از سرمایه‌گذاری در ورزش منصرف شوند یا منابع موجود را به نحو بهینه استفاده نکنند. همچنین معتقد بود بی‌توجهی و عدم آگاهی به نیازهای ورزش می‌تواند منجر به کاهش حمایت‌های مالی و مادی از جانب خیرین و نهادهای دولتی شود. مصاحبه کننده شماره ۴ گفت: عدم آموزش و ترویج خیرین از فواید روحی، روانی و سلامتی ورزش از چالش‌های جدی در ارتقاء فرهنگ ورزش و سلامت عمومی در جوامع است و یکی از مشکلات کلیدی در جذب حمایت‌های مالی و مادی برای پروژه‌های ورزشی و ترویج فعالیت‌های بدنی در جوامع است.

۲-۲ عدم تحقیق و بررسی: در بسیاری از موارد، نیازهای ورزش به‌درستی شناسایی نمی‌شوند، زیرا تحقیقات کافی در این زمینه انجام نمی‌شود. این موضوع می‌تواند منجر به برنامه‌ریزی‌های نادرست و اتلاف منابع شود. مصاحبه شونده شماره ۱۰ بیان کرد: تحقیقات ممکن است به اندازه کافی به بررسی تجربی نیازهای ورزشی و تأثیرات خیرین بر این نیازها نپرداخته باشند. این می‌تواند شامل عدم وجود داده‌های کمی و کیفی باشد که به درک بهتر این موضوع کمک کند. مصاحبه شونده شماره ۲ معتقد بود بدون تحقیق مناسب، نیازهای واقعی ورزش و ورزشکاران شناسایی نمی‌شوند. به عنوان مثال، ممکن است برخی رشته‌های ورزشی نیاز به تأمین بیشتر هزینه‌ها یا تجهیزات خاصی داشته باشند که بدون تحلیل دقیق رسانه‌ها نادیده گرفته شوند. همچنین خیرین ممکن است با عدم دسترسی به اطلاعات دقیق، تمایل به سرمایه‌گذاری در برنامه‌هایی داشته باشند که در واقع نیازمند حمایت نیستند. مصاحبه کننده شماره ۵ معتقد بود: بدون شفافیت در نیازها، خیرین

همکاری خیرین با نهادهای دولتی و پروژه‌های خیریه را به شدت تحت تأثیر قرار دهد. خیرین اغلب از دولت‌ها انتظار دارند که در صورتی که به حمایت و پشتیبانی از پروژه‌های خیریه بپردازند، مسئولیت‌های خود را به درستی انجام دهند. اگر دولت نتواند به تعهدات خود در زمینه تأمین منابع مالی یا اجرای پروژه‌های ورزشی وفادار بماند، خیرین ممکن است از سرمایه‌گذاری و حمایت از این پروژه‌ها خودداری کنند.

۲- عدم آگاهی و اطلاعات کافی: عدم آگاهی و اطلاعات کافی خیرین از وضعیت و نیازهای واقعی ورزش، یکی از مسائل اساسی در حوزه خیریه‌های ورزشی است. این موضوع نه تنها بر سطح مشارکت خیرین تأثیر می‌گذارد، بلکه به طور مستقیم به توسعه و پیشرفت زیرساخت‌ها و برنامه‌های ورزشی آسیب وارد می‌کند از مشکلات و موانع توسعه فرهنگ وقف در ورزش، عدم آشنایی واقفان و خیران به اهمیت موضوع وقف در ورزش و نیاز جامعه ورزش به خیران ورزشی است. بر همین اساس، هماهنگی با مسئولین نهادهای وقف و مردم نهاد و آگاهی رسانی به خیرین در مورد اهمیت ورزش و فعالیت‌های بدنی برای سلامت جسم و روان افراد در جامعه و با ایجاد این طرز تفکر، نظر خیران در مورد ورزش را تغییر داده و میزان مشارکت آنان را در جهت حمایت از ورزش افزایش دهند.

۲-۱ کمبود آموزش و آگاهی عمومی: بسیاری از خیرین و حتی سازمان‌های مردم نهاد ممکن است از اهمیت ورزش و نیازهای مرتبط با آن آگاه نباشند. این موضوع می‌تواند ناشی از کمبود برنامه‌های آموزشی و تبلیغاتی باشد. اگر خیرین از نیازهای حوزه ورزش آگاه نباشند، ممکن است انگیزه کافی برای مشارکت در فعالیت‌های ورزشی نداشته باشند. مشارکت شونده شماره ۷ بیان کرد: ضعف در تبلیغ و اطلاع رسانی فعالیت‌های خیرانه توسط ورزشکاران و تشویق افراد خیر و استفاده نکردن پتانسیل ورزشکاران منطقه در جهت تشویق خیرین ورزشی در راستای حمایت از ایشان از جمله موانعی است که بر جذب و توسعه مشارکت خیرین اثرگذار می‌باشد. تحقیقات اخیر نشان می‌دهند خیرین ورزشی اطلاع زیادی از اینکه ورزش می‌تواند فواید زیادی برای جامعه داشته باشد و از بروز رفتارهای ناهنجار و خطرناک جلوگیری کند ندارند همچنین ورزش تأثیرات مثبت روانی بر ورزشکاران می‌گذارد و مهارت‌های آنها را در زندگی روزمره افزایش می‌دهد. علاوه

ممکن است فرصت‌های مؤثری را برای حمایت از ورزشکاران و برنامه‌های نوآورانه از دست بدهند.

۳-۲ ضعف در ارتباط با خیرین: ارتباطات نقش اساسی در سازمان دارد و زیربنای تمامی وظایف مدیریتی و اجرایی است؛ چراکه مدیران از طریق ارتباط مؤثر، فرآیندها را هدایت کرده و انسجام و هماهنگی سازمان را برقرار می‌کنند. ارتباط مؤثر و مستمر با نیکوکاران برای موسسات خیریه حیاتی است؛ زیرا بی‌توجهی به این ارتباط می‌تواند موجب از دست رفتن حمایت آن‌ها شود. حفظ ارتباط منظم نه تنها اعتماد و کمک مالی خیرین را افزایش می‌دهد، بلکه به جذب حمایت داوطلبانه و تعهد پایدار نیز منجر می‌شود. در همین راستا مصاحبه شونده شماره ۹ و ۱۱ اینطور بیان کردند: یکی از عواملی که باعث ضعف حضور خیرین می‌شود، عدم تبادل افکار با خیرین در مورد کمبودهای زیرساخت‌های ورزشی می‌باشد. دریافت نظرات خیرین در وهله اول باعث می‌شود که آنها احساس ارزشمندی کنند، درگیر امور مرتبط با سازمان ورزشی شوند و حرفی برای گفتن داشته باشند. انجام نظرسنجی برای دریافت بازخورد از خیرین، می‌تواند این فرصت را برای آنها ایجاد کند که وارد یک مکالمه دوطرفه شوند، داستان‌هایشان را بگویند و تغییراتی را که دوست دارند ببینند. همچنین مصاحبه کننده شماره ۲ معتقد بود تنگ نظری برخی از مسئولین و برخی ارگان‌ها و موضع‌گیری علیه برخی خیرین و ضعف رهبری و مدیریت صحیح به منظور گرد هم آوردن خیرین همچنین عدم دعوت از خیرین برای حضور در جلسات هیئت‌ها و فدراسون‌ها از دلایل حضور کم‌رنگ خیرین در حوزه زیرساخت‌های ورزشی می‌باشد. مصاحبه شونده شماره ۱۵ اعتقاد داشت: یکی از دلایل اصلی در ضعف مشارکت خیرین، کمبود ارتباط مؤثر بین خیرین و وزارت ورزش می‌تواند باشد، و دلیل آن عدم شفافیت در سیاست‌ها و برنامه‌های وزارت ورزش می‌باشد. بسیاری از خیرین تمایل دارند که در پروژه‌های مشخص و هدفمند شرکت کنند، اما اگر برنامه‌های وزارت ورزش به‌طور شفاف و دقیق بیان نشود یا به درستی در معرض دید عموم قرار نگیرد، خیرین نمی‌توانند به‌طور مؤثری در این برنامه‌ها مشارکت کنند.

۳-۳ مشکلات اداری قانونی: نظام حقوقی بنیادهای خیریه در ایران پراکنده و فاقد قانون جامع و واحد است؛ قوانین مختلفی بر بخش‌هایی از فعالیت‌های خیریه‌ها حاکم هستند اما هیچ‌کدام پوشش کامل ندارند. به دلیل نبود نهاد مرکزی نظارتی، آمار مشخصی از تعداد مؤسسات خیریه وجود ندارد و نظارت بر آن‌ها نیز به‌صورت پراکنده و توسط نهادهای مختلف انجام می‌شود.

۳-۱ نبود سیستم متمرکز و یکپارچه اطلاعاتی: عدم وجود یک سیستم جامع و متمرکز اطلاعاتی برای شناسایی نیازهای ورزش و اولویت‌ها، و همچنین فعالیت‌های خیریه، واقعاً یکی از نقاط ضعف در مدیریت ورزش و نهادهای خیریه است. مصاحبه شونده شماره ۱۳ معتقد بود: بدون یک سیستم اطلاعاتی متمرکز، هماهنگی بین نهادهای ورزشی و خیرین فعال دشوار است، زیرا اطلاعات لازم برای همکاری‌های مؤثر وجود ندارد. همچنین اعتقاد داشت، دخالت ارگان‌ها در تصمیم‌گیری‌های خیرین و حوزه ورزش می‌تواند تأثیرات مثبت و منفی داشته باشد، دخالت بیش از حد می‌تواند انگیزه خیرین را برای کمک و همچنین آزادی عمل نهادهای ورزشی را کاهش دهد، این دخالت‌ها ممکن است به ایجاد پیچیدگی‌های بوروکراتیک منجر شود که می‌تواند سرعت اجرای پروژه‌ها را کاهش دهد. همچنین دخالت نامناسب ممکن است به فساد یا استفاده نادرست از منابع منجر شود. مصاحبه شونده شماره ۱۵ معتقد بود: فقدان هم‌افزایی بین مجمع خیرین و اصحاب رسانه یکی از مشکلات اساسی در بهبود عملکرد نهادهای خیریه و گسترش فرهنگ خیرخواهی است. این ارتباط ضعیف باعث می‌شود که فعالیت‌های خیرین به‌درستی شناخته نشود، الگوهای موفق منتشر نشود و مشارکت‌های عمومی کاهش یابد، برخی از خیرین، به دلیل عدم آگاهی از قدرت رسانه‌ها در اطلاع‌رسانی، اعتمادسازی و فرهنگ‌سازی، از استفاده مؤثر از این بستر غافل هستند، و یا برخی خیرین ارزش کار خود را در گمنامی می‌بینند، درحالی‌که این دیدگاه می‌تواند فرصت‌های ترویجی و جذب مشارکت را از بین ببرد زیرا بسیاری از مردم و شهروندان به دلیل ناآشنایی با اقدامات خیرین و نیازهای موجود، تمایلی به مشارکت یا همکاری نشان نمی‌دهند.

۲-۳ نبود سازوکارهای قانونی: علی‌رغم قول‌ها و وعده‌هایی که مسئولان دولتی می‌دهند حوزه ورزش از حمایت مالی و معنوی پایینی برخوردار است و در این عرصه کسی حمایت نکرده است. در حال حاضر حوزه ورزش در جذب خیرین براساس پیش‌بینی‌ها زیاد نبوده و متأسفانه مسئولان جذب خیرین ورزشی را در اولویت خود قرار نمی‌دهند و سازوکار قانونی و تأمین منابع مالی وجود ندارد که در جذب خیرین از آن استفاده کنند. مصاحبه شونده شماره ۳ معتقد بود: پایدار نبودن منابع مالی خیران و پراکندگی منابع و بازنگری در قانون اساسی که دولت در آن همه‌کاره است مسئله‌ای بسیار مهم و یک ضرورت جدی است. همچنین مصاحبه شونده شماره ۵ بیان کرد که: وجود قوانین دست و پاگیر دولتی برای سرمایه‌گذاری در ورزش و فقدان مدیریت صحیح پروژه‌های خیرین در راستای اثربخشی و پایداری می‌تواند مانعی بر حضور فعال خیرین باشد. قوانین حمایتی و تشویقی برای خیرین می‌تواند انگیزه آن‌ها را برای مشارکت افزایش دهد. در غیاب چنین قوانینی، خیرین ممکن است کمتر ترغیب شوند. همچنین مصاحبه شونده شماره ۲ اعتقاد داشت: افزایش پیچیدگی‌ها و الزامات قانونی ممکن است خیرین را از کمک مالی منصرف کند، زیرا بسیاری ترجیح می‌دهند که روند کمک آن‌ها ساده و سریع باشد، همچنین قوانین پیچیده ممکن است به افزایش هزینه‌های اداری و اجرایی منجر شود که می‌تواند منابع اختصاص‌یافته به اهداف خیریه را کاهش دهد.

۳-۳ عدم شفافیت: نبود شفافیت و عدم ارائه گزارش‌های مالی دقیق، اعتماد خیرین را به موسسات خیریه کاهش می‌دهد و زمینه‌ساز سوء استفاده و اقدامات نامشروع برخی موسسات می‌شود. با توجه به اینکه حدود نیمی از موسسات خیریه غیرشفاف هستند، شفافیت مالی و انتشار اطلاعات هیأت‌مدیره و گزارش‌های حسابداری شده برای حفظ اعتماد عمومی ضروری است. در همین راستا مصاحبه کننده شماره ۶ معتقد بود: نبود شفافیت می‌تواند به تخصیص نادرست و غیرکارا منابع مالی منجر شود، همچنین باعث کاهش اعتماد عمومی به این نهادها شود و در نتیجه مشارکت خیران را کاهش دهد. مصاحبه شونده شماره ۹ معتقد بود: بسیاری از خیرین ممکن است اطلاعات لازم را در زمینه نیازهای واقعی ورزشکاران یا زیرساخت‌های ورزشی نداشته باشند. این کمبود دانش می‌تواند منجر به تخصیص منابع به پروژه‌ها یا بخش‌هایی شود که بیشترین نیاز به حمایت ندارند یا آنکه به

طور صحیح از آن منابع استفاده نمی‌شود و یا بسیاری از خیرین ممکن است بیشتر بر روی جنبه‌های ظاهری و نمایش‌دهنده ورزش تمرکز کنند، مانند ساخت ورزشگاه‌های بزرگ و لوکس، در حالی که نیازهای اصلی ممکن است در دیگر حوزه‌ها مانند آموزش، تجهیزات پزشکی، بهبود زیرساخت‌های پایه‌ای، یا حمایت از ورزشکاران کم‌درآمد و یا مستعد باشد. مصاحبه شونده شماره ۱۱ معتقد بود: خیرین ممکن است به اطلاعات کافی و شفاف درباره برنامه‌های ذینفعان دسترسی نداشته باشند، که این امر می‌تواند تصمیم‌گیری آن‌ها را برای کمک مالی دشوار کند و یا می‌تواند به تخصیص نادرست منابع منجر شود.

۴- کمبود حمایت‌های دولتی: کمبود حمایت‌های دولتی و صنعتی از ورزش، به‌ویژه در ایران، به یکی از مشکلات جدی تبدیل شده است که موجب رکود توسعه ورزش، آسیب به سلامت جامعه و کاهش انگیزه و سرخوردگی فعالان این حوزه شده است.

۴-۱ عدم حمایت مالی و معنوی: عدم حمایت دولت و نهادهای مرتبط از پروژه‌های ورزشی، انگیزه خیرین برای مشارکت را کاهش می‌دهد. نبود سیاست‌ها و سازوکارهای مالی مؤثر مانند معافیت‌های مالیاتی و تسهیلات اعتباری، یکی از مهم‌ترین موانع جذب و حفظ سرمایه‌گذاری خیرین در توسعه زیرساخت‌های ورزشی است. مصاحبه شونده شماره ۱ اعتقاد داشت: یکی از دلایل عدم حمایت مسئولین از خیرین می‌باشد، ممکن است ناآگاهی یا عدم درک کافی از نقش مهم خیرین در پیشبرد پروژه‌های عمومی و به خصوص پروژه‌های ورزشی باشد. خیرین می‌توانند نقش بسزایی در تأمین منابع مالی و معنوی برای پروژه‌های ورزشی ایفا کنند، اما اگر مسئولین از این ظرفیت آگاه نباشند، ممکن است به دلیل عدم شناخت، از حمایت آنان پرهیز کنند، همچنین مسئولین ممکن است به دلیل داشتن اولویت‌های مختلف مانند مسائل اقتصادی، اجتماعی و سیاسی، زمان و منابع کافی برای حمایت از پروژه‌های ورزشی که توسط خیرین تأمین می‌شود، نداشته باشند. در چنین شرایطی، این پروژه‌ها ممکن است در مقایسه با سایر مسائل در اولویت پایین‌تری قرار گیرند. و یا در برخی از موارد، مسئولین ممکن است به دلیل کاهش اعتماد عمومی به نهادهای دولتی، تمایلی به مشارکت در پروژه‌هایی که به نظر می‌رسد وابسته به افراد خاص یا

گروه‌های خاص باشد، نداشته باشند. این عدم اعتماد می‌تواند به شکاف میان خیرین و مسئولین منجر شود. مصاحبه شونده شماره ۴ بیان کرد: برگزاری مسابقات و رویدادهای ورزشی محلی با حضور ورزشکاران برجسته منطقه می‌تواند توجه خیرین را جلب کند. این رویدادها می‌تواند به عنوان بستری برای معرفی نیازهای ورزشی منطقه و جذب حمایت‌های مالی عمل کنند همچنین، برگزاری همایش‌ها و کنفرانس‌های تخصصی با حضور ورزشکاران، مربیان و خیرین می‌تواند به تبادل تجربیات و ایده‌ها کمک کند. این رویدادها می‌تواند بستری برای معرفی نیازهای ورزشی و جذب حمایت‌های مالی باشند. مصاحبه شونده شماره ۱۳ بیان کرد: عدم حضور خیرین در مدیریت اماکن ورزشی و عدم تشکیل انجمن وقف ورزشی، چالشی مهم در راستای استفاده بهینه از منابع خیرین در پروژه‌های ورزشی است. این مسائل، علاوه بر اینکه به محدودیت منابع مالی و مدیریت ضعیف بر پروژه‌ها منجر می‌شود، می‌تواند فرصت‌های بسیار خوبی را که می‌تواند با مشارکت خیرین و نهادهای مختلف به وجود آید، از دست بدهد. بسیاری از خیرین ممکن است تمایلی به حضور مستقیم در مدیریت اماکن ورزشی نداشته باشند چرا که هیچ ساختار و فرآیند مشخصی برای مشارکت آنها در این زمینه وجود ندارد. در بسیاری از موارد، خیرین تنها در تأمین منابع مالی مشارکت می‌کنند و از حضور فعال در فرآیندهای مدیریتی دور می‌مانند. همچنین مدیریت اماکن ورزشی به تخصص‌های خاص نیاز دارد که شاید خیرین به دلیل عدم آگاهی از این تخصص‌ها، علاقه‌ای به مشارکت در این زمینه نداشته باشند. برخی خیرین ممکن است فکر کنند که مشارکت در مدیریت نیازمند دانش فنی و حرفه‌ای در حوزه‌های ورزشی و مدیریتی است که به آن تسلط ندارند.

۲-۴ نبود مشوق‌های مالی و مالیاتی: نبود مشوق‌های مالی و مالیاتی، یکی از موانع اصلی جذب خیرین به پروژه‌های ورزشی و اجتماعی است. همچنین، نبود برنامه‌ریزی‌های مناسب و اقدامات تشویقی مانند نامگذاری اماکن به نام خیرین، مانع گسترش مشارکت میان طیف گسترده‌ای از نیکوکاران می‌شود. مصاحبه کننده شماره ۸ معتقد بود: قوانین و مقررات پیچیده و عدم شفافیت در فرآیندهای اداری می‌تواند خیرین را از مشارکت در پروژه‌های

عمومی بازدارد. خیرین ممکن است نگران باشند که مشارکت آن‌ها به مشکلات قانونی و مالیاتی منجر شود همچنین تسهیلات مالی و مالیاتی مناسبی برای خیرین ارائه نمی‌شود. این عدم ارائه تسهیلات می‌تواند به کاهش انگیزه خیرین برای مشارکت در پروژه‌های عمومی منجر شود در همین راستا مصاحبه شونده شماره ۱۱ بیان کرد: بی‌توجهی سازمان‌های متولی و عدم همکاری ارگان‌های دولتی با خیرین ورزشی می‌تواند به عنوان یکی از موانع اصلی در توسعه و پیشرفت پروژه‌های ورزشی در جامعه شناخته شود. این مسئله می‌تواند به کاهش انگیزه خیرین برای سرمایه‌گذاری در پروژه‌های ورزشی و در نتیجه کاهش امکانات و فرصت‌های ورزشی برای جامعه منجر شود. مصاحبه کننده شماره ۲ درمورد انگیزش خیرین بیان کرد: عدم وجود برنامه‌های مشخص و هدفمند برای جذب و نگهداشتن خیرین می‌تواند به کاهش انگیزه آنها منجر شود. همچنین عدم برقراری ارتباطات موثر و مستمر با خیرین می‌تواند باعث شود که آنها احساس کنند که مشارکتشان ارزشمند نیست. خیرین نیاز دارند بدانند که کمک‌هایشان چه تاثیری داشته است. عدم ارائه بازخورد مناسب می‌تواند انگیزه آنها را کاهش دهد.

۳-۴ عدم وجود برنامه‌ریزی مناسب: نبود مدیریت و برنامه‌ریزی علمی در خیریه‌ها باعث تشخیص نادرست اولویت‌ها، هدررفت منابع، دلسرد شدن خیرین و ناامیدی مددجویان می‌شود. در خیریه‌های سنتی نیز به دلیل فقدان دانش و سیاست‌گذاری مناسب، منابع اغلب به‌درستی توزیع نمی‌شود.

۴-۴ بی‌برنامگی پروژه‌ها: نبود برنامه‌ریزی دقیق برای پروژه‌های ورزشی باعث سردرگمی خیرین و بی‌توجهی به نقش آن‌ها می‌شود. در استان‌های کمتر توسعه‌یافته، به دلیل ضعف سرمایه اجتماعی و مشارکت خیرین، ساخت و تجهیز اماکن ورزشی با مشکلات بیشتری مواجه است و حضور بخش خصوصی هدفمند کمتر دیده می‌شود. در همین راستا مصاحبه شونده شماره ۱ بیان کرد: یکی از مسائل اساسی که در بسیاری از پروژه‌های خیرین مشاهده می‌شود، فقدان مدیریت صحیح و کارآمد است. این مشکل به‌ویژه در مواردی که پروژه‌های خیرین قصد دارند به اهداف بلندمدت و پایدار دست یابند، منجر به چالش‌های جدی می‌شود. مدیریت ضعیف و نبود برنامه‌ریزی مناسب می‌تواند اثربخشی پروژه را کاهش دهد و پایداری آن را تهدید کند و بدون یک برنامه‌ریزی جامع و دقیق

بی‌ثباتی اقتصادی، موجب کاهش سرمایه‌گذاری، افزایش بیکاری، رکود و حتی فروپاشی اجتماعی می‌شوند.

۱-۵ ضعف بازاریابی: بازاریابی و فعالیت‌های مربوط به آن نقش حیاتی در جذب خیرین و حامیان مالی برای پروژه‌های ورزشی دارند. فقدان لیگ‌ها و مسابقات باشگاهی باعث کاهش ارتباط میان ورزش و خیرین، کاهش اعتمادپذیری و افت درآمد ورزشکاران می‌شود. بازاریابی مؤثر برای رونق اقتصادی ورزش و جذب خیرین ضروری است.

۲-۵ عوامل اقتصادی: موانع اقتصادی به عنوان یکی از موانع جذب و حفظ خیرین در حوزه توسعه زیرساخت‌های ورزش کشور می‌باشند. مشکل کمبود نقدینگی در کشور به عنوان دلیل اصلی ساماندهی اقتصادی موقوفات همچنان پابرجاست مصاحبه شونده شماره ۴ معتقد بود: افزایش شدید قیمت‌ها و هزینه غیرقابل پیش‌بینی مصالح ساختمان به عنوان موانع اقتصادی برای جذب خیرین در این حوزه معرفی شد. همچنین معتقد بود وجود قانون افزایش مالیات سالانه خیرین ورزش یار از دیگر عوامل بازدارنده اقتصادی می‌باشد. در این راستا مصاحبه کننده شماره ۷ اعتقاد داشت: هزینه بالای نگهداری اماکن ورزشی به عنوان یکی دیگر از موانع در این بخش است و عدم ثبات اقتصادی و عدم ثبات در قیمت‌ها و هزینه‌های متغیر، منابع مالی موسسات خیریه را تحت تاثیر قرار داده است.

۶- رقابت با سایر حوزه‌ها: ورزش علاوه بر فواید سلامتی، دارای آثار فرهنگی، اقتصادی و اجتماعی گسترده‌ای است. حمایت مالی خیرین در ورزش به معنای پشتیبانی آن‌ها از ورزش، رویدادها یا سازمان‌های ورزشی با هدف ایجاد منافع متقابل برای خیر و ورزش است.

۶-۱ جذب منابع به حوزه‌های دیگر: جذب و حفظ حامیان مالی و خیرین در ورزش نیازمند شرایط محیطی مناسب، توانمندی ساختاری و همکاری بین‌سازمانی است. همچنین عوامل ساختاری، سیاسی، حقوقی، نظارتی، مدیریتی و اجرایی نقش اساسی در این زمینه دارند. مصاحبه شونده شماره ۱۴ معتقد بود: پروژه‌های غیرورزشی اغلب تاثیرات اجتماعی و انسانی واضح‌تری دارند. مثلاً پروژه‌های بهداشتی می‌توانند جان افراد را نجات دهند یا پروژه‌های آموزشی می‌توانند به طور مستقیم بر آینده

که اهداف بلندمدت پروژه را مشخص کند، پروژه‌ها به راحتی ممکن است در میانه مسیر دچار سردرگمی شوند یا از مسیر اصلی خود منحرف شوند. این عدم توجه به استراتژی‌ها، به ویژه در زمینه‌های مالی، منابع انسانی، و تخصیص بودجه، می‌تواند سبب توقف یا ناکامی در پروژه‌ها گردد، این موضوع می‌تواند در بلندمدت موجب کاهش اعتماد خیرین و حتی توقف پروژه شود. همچنین مصاحبه کننده شماره ۳ اعتقاد داشت که بسیاری از سازمان‌های خیرین که پروژه‌هایی با ابعاد بزرگ دارند، ممکن است از فقدان توانمندی‌های مدیریتی و فنی لازم برای مدیریت پیچیدگی‌ها و چالش‌های پروژه‌ها رنج ببرند. مدیران پروژه‌های خیرین باید علاوه بر داشتن تجربه در حوزه اجتماعی، آشنایی با اصول مدیریت پروژه، منابع انسانی، و مدیریت مالی نیز داشته باشند. عدم وجود این مهارت‌ها می‌تواند به ضعف در تصمیم‌گیری‌ها و عدم دستیابی به نتایج مؤثر منتهی شود. مصاحبه شونده شماره ۱۲ در مورد فقدان نظارت و کنترل پروژه‌ها بیان کرد: عدم ارزیابی و پایش مستمر یکی از اصول مدیریت صحیح پروژه‌ها، ارزیابی و پایش مستمر است. پروژه‌های خیرین غالباً فاقد مکانیزم‌های ارزیابی مستمر برای بررسی پیشرفت و شناسایی مشکلات در زمان مناسب هستند. عدم نظارت و ارزیابی دوره‌ای بر عملکرد پروژه می‌تواند منجر به انحرافات در برنامه‌ها و کمبود اصلاحات لازم در روند اجرایی شود. همچنین، ارزیابی عملکرد پروژه‌ها برای جلب حمایت بیشتر خیرین و نهادهای مالی ضروری است.

۵-۴ عدم شناسایی نیازهای واقعی جامعه: ورزش به منزله مقوله‌ای فرهنگی، شیوه‌ای تربیتی و جزئی از شخصیت انسانی و یک ضرورت تام اجتماعی است. از طرفی ورزش همه حیطه‌های رشد و یادگیری و پرورش استعدادهای آدمی را در برمی‌گیرد و از طرف دیگر، آینه اجتماع بوده و با سایر ساختارها و نهادهای اجتماعی ارتباطی متقابل دارد و در بعدی عمیق‌تر جزئی از فرهنگ انسانی و به منزله یکی از وجوه تمایز انسان از سایر موجودات تلقی می‌شود. عدم توجه به نیازهای واقعی جامعه در زمینه ورزش می‌تواند موجب بی‌علاقگی خیرین شود

۵- موانع اقتصادی: موانع اقتصادی یکی از عوامل اصلی کاهش جذب و حفظ خیرین در توسعه زیرساخت‌های ورزشی است؛ این موانع با کاهش ارزش دارایی‌ها و ایجاد

کودکان اثر بگذارند. این تاثیرات ملموس می‌تواند انگیزه زیادی برای خیرین فراهم کند. مصاحبه شونده شماره ۸ بیان کرد: حوزه‌های غیرورزشی مانند آموزش، بهداشت و سلامت، کاهش فقر و محیط زیست غالباً نیازهای فوری و حیاتی را شامل می‌شوند. برای بسیاری از خیرین، کمک به رفع مشکلاتی که تاثیر مستقیم بر زندگی و معیشت افراد دارد، از اولویت بالاتری برخوردار است.

۶-۲ نبود برنامه‌های ورزشی مبتنی بر جامعه: نبود برنامه‌های ورزشی مبتنی بر جامعه، به‌ویژه در مناطق محروم، یکی از چالش‌های اصلی توسعه ورزش و جذب خیرین است و منجر به کاهش مشارکت اجتماعی و بروز مشکلات متعدد

در این حوزه می‌شود. مصاحبه شونده شماره ۳ معتقد بود: در بسیاری از جوامع، به‌ویژه در مناطق روستایی یا حاشیه‌ای شهرها، زیرساخت‌های ورزشی کافی وجود ندارد. نبود سالن‌های ورزشی مناسب، زمین‌های بازی یا تجهیزات ورزشی می‌تواند دسترسی افراد به برنامه‌های ورزشی را محدود کند. همچنین بیان کرد: در جوامع محلی، آگاهی از فواید ورزش برای سلامت جسمانی و روحی کم است. همچنین، فقدان انگیزه برای مشارکت در فعالیت‌های ورزشی ممکن است افراد را از مشارکت در چنین برنامه‌هایی منصرف کند.

جدول ۲. کدها

کدگذاری		
مقوله کلی (تم)	مقوله‌های فرعی (مقوله)	کدهای اولیه (مفاهیم اولیه)
مشکلات فرهنگی اجتماعی	نگرش منفی به ورزش	تبلیغات نادرست از ورزش و ورزشکاران نبود فرهنگسازی مناسب ارزش قائل نشدن انظار داشتن درگیری و نزاع در محیط ورزشی بروز فساد اقتصادی در ورزش کمرنگ شدن روح پهلوانی در ورزش تأثیر آسیب‌های ورزشی بر نگرش
	عدم توجه به ورزش بانوان	در الویت قرار ندادن ورزش بانوان فقر آگاهی و فرهنگی فاصله حضور زنان و مردان در ورزش بی توجهی رسانه‌های جمعی به اشاعه فرهنگ ورزش بین زنان کمبود نیروی انسانی مجرب و آگاه برای هدایت و سوق دادن بانوان به سمت فعالیت‌های ورزشی هماهنگ نبودن رشد جمعیت و توسعه فضاهای ورزشی و حرکتی بویژه برای بانوان
	اعتماد اجتماعی	خلف وعده‌های متولیان امر نگاه سنتی و نبود اعتماد دو سویه عدم مشاوره با خیرین در مورد کمبودهای ورزشی عدم پابندی دولت نسبت به تعهدات خود دخالت سیاسیون در امور خیریه
عدم آگاهی و اطلاعات کافی	کمبود آموزش و آگاهی عمومی	ضعف در اطلاع رسانی عمومی از نیاز ورزش به خیرین و اثرات مثبت آن عدم آگاهی خیرین از شادی مردم در مکان‌های ورزشی کمبود آموزش، موجب عدم شناخت نیازها عدم آگاهی از نیازها و کاهش منابع مالی عدم آموزش و ترویج فواید روحی، روانی و سلامتی ورزش
	عدم تحقیق و بررسی	کمبود داده‌های تجربی عدم شناسایی نیازهای واقعی ضعف در شفاف سازی در نیازها

	ضعف در ارتباط با خیرین	عدم شرکت پایدار و مداوم خیرین در کانون‌های ورزشی عدم انتقال نیازهای ورزشی کشور به خیرین عدم تبادل افکار با خیرین در مورد کمبودهای زیر ساختهای ورزشی تنگ نظری مسئولین و برخی ارگان‌ها و موضع گیری علیه برخی خیرین ضعف رهبری و مدیریت صحیح به منظور گرد هم آوردن خیرین عدم دعوت از خیرین برای حضور در جلسات فدراسیون ها ضعف ارتباط مثبت و زیاد بین ورزشکاران و خیرین عدم استفاده از خیرین با تجربه و سابقه برای جذب خیرین جدید کم بودن پل ارتباطی بین خیرین و وزارت ورزش
مشکلات اداری قانونی	نبود سیستم متمرکز و یکپارچه اطلاعاتی	ضعف در آموزش مدیران و کارکنان در تقویت روحیه خیرین دخالت ارگان‌ها در تصمیم‌گیری‌های خیرین و حوزه ورزش نبود استقلال مراکز خیریه نبود منشور خیرین نبود پست سازمانی مختص امور وقفی و ایجاد بخش مشاوره به منظور جهت دهی وقف هماهنگ نبودن وزارت با سایر ارگانها در مورد خیرین ورزش یار تعامل ضعیف نهادهای مختلف در مناطق شهری همکاری کم نهادهای شهری از جمله شهرداری از خیرین ورزش یار هماهنگی ضعیف بین نهادهای مختلف به منظور حمایت از طرح‌های خیرین فقدان هم افزایی مجمع خیرین با اصحاب رسانه
	نبود ساز و کارهای قانونی	وجود قوانین دست و پاگیر دولتی برای سرمایه‌گذاری در ورزش بازنگری در قانون اساسی که دولت در آن همه‌کاره است نبود چارچوب‌های قانونی جامع و اجرایی اخذ مجوزهای مختلف برای هر کاری (بروروکراسی مضاعف اداری) وجود قوانین مازاد و مشکل ساز و فرایند طولانی گرفتن امتیازهای مختلف ساختمانی ضعف قانون معافیت مالی
	عدم شفافیت	نبود شفافیت در انجمنها و مراکز خیریه عدم دسترسی آسان خیرین در برنامه‌های ذینفعان ناآگاهی خیرین از اولویت‌ها عدم شفاف سازی و نمایش نتایج به دست‌آمده به خیرین
کمیود حمایت‌های دولتی	عدم حمایت مالی و معنوی	خلف وعده‌های متولیان امر بی‌توجهی به تأثیرات بلندمدت ورزش ضعف زیرساخت‌های ورزشی پایدار نبودن منابع مالی خیران و پراکندگی منابع نبود قوانین حمایتی در مورد خیرین در وزارت ورزش عدم الگوسازی- فرهنگ‌سازی و برپایی همایش‌ها حمایت نکردن مسولان از خیرین و فعالیت هایشان عدم بهره گیری از معافیت های ورزشی عضو نبودن خیرین در مدیریت اماکن و عدم تشکیل انجمن وقف ورزشی استفاده نکردن پتانسیل ورزشکاران منطقه در جهت تشویق خیرین ورزشی در راستای حمایت از ایشان
	نبود سیستم‌های حمایتی برای هدایت خیرین	ضعف عملکرد دولت ها در مشوق سازی برای خیرین عدم شفافیت در فرآیندها ضعف نهاد ورزش در انگیزش خیرین بی توجهی سازمان های متولی و عدم همکاری ارگان های دولتی با خیرین ورزشی
عدم وجود برنامه‌ریزی مناسب	بی‌برنامگی پروژه‌ها	فقدان مدیریت صحیح پروژه های خیرین در راستای اثربخشی و پایداری فقدان نظارت و کنترل استفاده نکردن از پتانسیل خیرین ورزش یار به صورت هدفمند به کارگیری منابع درآمدی اماکن در بخشهای موردنظر خیرین
	عدم شناسایی نیازهای واقعی جامعه	مشاوره نکردن با خیرین در مورد کمبودهای ورزشی عدم شناساندن سودمندی‌های ورزش به افراد جامعه

موانع اقتصادی	ضعف بازاریابی	جایگاه نادرست بازاریابی در ساختار سازمانهای ورزشی غالب نشدن تفکر بازاریابی و مشتری گرایی در سازمان های ورزشی نداشتن چشم انداز، استراتژی و برنامه بلند مدت مناسب برای سازمان های ورزشی عدم اطمینان به علم نسبتاً نوظهور بازاریابی
	عوامل اقتصادی	فقدان تعریف دقیق نوع نظام اقتصادی خیرین در کشور افزایش شدید قیمتها عدم توجه به کیفیت و قیمت پروژه های خیریه واگذار شده به دولت عدم وجود زیرساخت های لازم در کشور هزینه غیرقابل پیش بینی مصالح ساختمان عدم ثبات در قیمت ها و هزینه های متغیر وجود قانون افزایش مالیات سالانه خیرین ورزش یار عدم ثبات اقتصادی رکود اقتصاد داخلی عدم سازماندهی بودجه
رابطه با سایر حوزه ها	جذب منابع به حوزه های دیگر	جذب خیرین به حوزه های دیگر از طریق تبلیغات اعتقاد خیرین به الویت داشتن بیماران و فقیران نسبت به ورزش توسعه ورزش را از وظایف دولت دانستن عدم شناخت از ورزش تأثیر سابقه ورزشی خیرین داشتن تجربه در ساخت اماکن ورزشی، اظهار ندامت از انجام خیریه ورزشی انفعال مدیران ورزشی انتقال اجباری خیرین به دیگر حوزه ها
	نبود برنامه های ورزشی مبتنی بر جامعه	ضعف در پشتیبانی از جوامع محلی ضعف تدوین برنامه ورزش برای کودکان و نوجوانان

بحث و نتیجه گیری

هدف این پژوهش شناسایی موانع حضور خیرین در توسعه امکانات، تجهیزات و تاسیسات فضاهای ورزشی کشور بود. نتایج در پنج موضوع اصلی مشکلات فرهنگی اجتماعی (نگرش منفی به ورزش، عدم توجه به ورزش بانوان، اعتماد اجتماعی)، عدم آگاهی و اطلاعات کافی (کمبود آموزش و آگاهی عمومی، عدم تحقیق و بررسی، ضعف در ارتباط با خیرین)، مشکلات اداری قانونی (نبود سیستم متمرکز و یکپارچه اطلاعاتی، نبود سازوکارهای قانونی، عدم شفافیت)، کمبود حمایت های دولتی (عدم حمایت مالی و معنوی، نبود سیستم های حمایتی برای هدایت خیرین)، عدم وجود برنامه ریزی مناسب (بی برنامه گی پروژه ها، عدم شناسایی نیازهای واقعی جامعه)، موانع اقتصادی (ضعف بازاریابی، عوامل اقتصادی) و رقابت با سایر حوزه ها (جذب منابع به حوزه های دیگر، نبود برنامه های ورزشی مبتنی بر جامعه) دسته بندی شدند.

یکی از عوامل اثرگذار بر عدم مشارکت خیرین ورزش یار مشکلات فرهنگی اجتماعی بود، اکثر مصاحبه شوندگان در

پژوهش حاضر در مورد بحث مشکلات فرهنگی و اجتماعی به نگرش منفی به ورزش، عدم توجه به ورزش بانوان همچنین عدم اعتماد اجتماعی در سطح کلان جامعه اشاره کردند. فرهنگ سازی در زمینه ورزش و حمایت از آن، به ویژه در جوامع با مشکلات اقتصادی یا فرهنگی، بسیار مهم است. نبود کمپین های مناسب و عدم توجه به اهمیت ورزش در بهبود سلامت عمومی، کاهش آسیب های اجتماعی و ارتقای روحیه فردی می تواند منجر به نادیده گرفتن ظرفیت های مثبت ورزش شود. خیرین معمولاً تمایل دارند در پروژه هایی سرمایه گذاری کنند که در آن ها اثرات بلندمدت اجتماعی و فرهنگی مشهود باشد. اگر جامعه به اندازه کافی از فواید ورزش آگاه نباشد، یا هیچ گونه تلاش فرهنگی برای ارتقای ارزش های ورزشی صورت نگیرد، خیرین به سختی حاضر خواهند بود در این حوزه سرمایه گذاری کنند. برای جذب خیرین به عرصه ورزش و جلوگیری از اثرات منفی این چالش ها، نیاز است که نهادهای ورزشی تغییراتی اساسی در شیوه مدیریت، فرهنگ سازی و شفافیت اعمال کنند. با تقویت ارزش های

اخلاقی، افزایش شفافیت مالی، بهبود روابط عمومی و کاهش فساد، می‌توان فضای مناسبی برای جلب حمایت‌های مالی و اجتماعی ایجاد کرد. استفاده از استراتژی‌های فرهنگ‌سازی گسترده و فعالیت‌های آموزشی می‌تواند به تغییر نگرش‌ها کمک کند. برگزاری همایش‌ها، کمپین‌های آگاهی‌بخشی، و همکاری با رسانه‌ها برای معرفی دستاوردهای ورزش می‌تواند باعث ایجاد پایگاهی فرهنگی و اجتماعی برای ورزش شود (سبحانی‌پور و همکاران، ۲۰۲۱؛ جهرمی و همکاران، ۱۴۰۳). در بسیاری از جوامع، ورزش بانوان نسبت به رشته‌های ورزشی مردان در اولویت پایین‌تری قرار دارد. این امر می‌تواند به کاهش میزان سرمایه‌گذاری و حمایت در این حوزه منجر شود، تفاوت‌های قابل توجهی در فرصت‌های ورزشی برای زنان و مردان وجود دارد که می‌تواند یکی از عوامل اصلی عدم حمایت خیرین باشد، همچنین رسانه‌های جمعی معمولاً پوشش کافی برای ورزش بانوان ارائه نمی‌دهند، که این امر می‌تواند باعث کاهش دیده شدن و حمایت از ورزشکاران زن شود همگام نبودن توسعه فضاهای ورزشی با رشد جمعیت، به‌ویژه برای بانوان، می‌تواند مانعی برای مشارکت فعال آنان در ورزش باشد بنابراین عدم سرمایه‌گذاری و توجه کافی به توسعه زیرساخت‌ها و برنامه‌های ورزشی بانوان می‌تواند خیرین را از مشارکت در این عرصه باز دارد (مصلحی، ۲۰۲۳؛ قربانی و همکاران، ۱۴۰۲؛ الیاسی و همکاران، ۱۴۰۳). زمانی که اطلاعات کافی و شفاف درباره نحوه هزینه‌کرد منابع و پیشرفت پروژه‌ها منتشر نشود، خیرین نمی‌توانند اطمینان حاصل کنند که کمک‌های آنان به درستی مصرف خواهد شد، گزارش‌ها و مشاهدات مربوط به فساد در نهادهای مرتبط می‌تواند مانع اعتماد عمومی شود و خیرین را از سرمایه‌گذاری بازدارد، همچنین نبود ساختارهای نظارتی قوی که عملکرد نهادها و سازمان‌ها را بررسی و ارزشیابی کند، می‌تواند اعتماد خیرین را کاهش دهد و این عدم اعتماد می‌تواند انگیزه جامعه برای مشارکت و حمایت از طرح‌ها و پروژه‌های اجتماعی را کاهش دهد، مسئولین می‌بایست با ارائه گزارش‌های مالی منظم و شفاف، نحوه هزینه‌کرد بودجه‌ها و نتایج حاصل از پروژه‌ها را به صورت عمومی اعلام نمایند همچنین مسئولین می‌توانند با خیرین در زمینه‌های مختلف مشاوره و تبادل نظر کنند و

آنها را در جریان پیشرفت پروژه‌ها قرار دهند بنابراین با اجرای راهکارهای مناسب، می‌توان به تدریج اعتماد اجتماعی را بازسازی کرد و خیرین بیشتری را برای مشارکت در پروژه‌های ورزشی و اجتماعی جذب نمود (قربانی و همکاران، ۱۴۰۲؛ شیخ‌زاده و همکاران، ۱۴۰۳). بسیاری از افراد و حتی مسئولین ممکن است از اهمیت و تاثیرات مثبت مشارکت در فعالیت‌های خیریه و اجتماعی و همچنین نقش خیرین بی‌اطلاع باشند. این کمبود آگاهی می‌تواند منجر به کاهش تعامل سازنده و اعتماد بین خیرین و نهادهای اجرایی شود. همچنین، جامعه ممکن است از فرصت‌ها و امکانات موجود بهره‌برداری نکند. برنامه‌ریزی و اجرای پروژه‌های خیریه بدون تحقیقات و بررسی‌های کافی می‌تواند منجر به تخصیص نادرست منابع و طراحی ضعیف پروژه‌ها شود بنابراین خیرین در صورت عدم وجود تحقیقات پایه‌ای و ارائه تحلیل‌های مناسب از مسائل و نیازها، تمایل کمتری به سرمایه‌گذاری در چنین پروژه‌هایی خواهند داشت، نبود راه‌های ارتباطی موثر و تعامل مستقیم و مستمر با خیرین می‌تواند به کاهش اعتماد و انگیزه آنان برای مشارکت در پروژه‌ها منجر شود که خیرین در چنین وضعیتی ممکن است احساس کنند که نظرات و نگرانی‌هایشان نادیده گرفته می‌شود، و بنابراین از مشارکت فعالانه پرهیز کنند، بود اطلاعات جامع و دقیق درباره مسائل و نیازهای جامعه هدف می‌تواند به برنامه‌ریزی‌های ناکارآمد و ناتوانی در جلب حمایت‌های مالی مورد نظر منتهی شود بدون ارائه داده‌های دقیق و قابل اعتماد به خیرین، احتمال حمایت آنان از پروژه‌ها کاهش می‌یابد بنابراین، برگزاری کارگاه‌ها و جلسات آموزشی برای جامعه و مسئولین، انجام تحقیقات جامع درباره نیازها و مسائل مربوط به جامعه هدف برای ایجاد طرح‌های عملی و کارآمد، ایجاد کانال‌های ارتباطی قوی و مستمر با خیرین، نظیر نشست‌ها و جلسات هم‌اندیشی و انتشار اطلاعات شفاف و قابل اعتماد درباره پروژه‌ها و نتایج آنها می‌تواند موجب جلب نظر و حمایت بیشتر خیرین شود با اولویت‌دهی به این اقدامات، می‌توان زمینه مناسب‌تری برای مشارکت موثر خیرین در پروژه‌های اجتماعی و ورزشی فراهم کرد (نودهی و همکاران، ۱۴۰۱؛ سالاری و خندان، ۱۴۰۲). عدم وجود یک سیستم مرکزی برای جمع‌آوری و مدیریت اطلاعات مرتبط

با پروژه‌ها، نیازها، و عملکرد، می‌تواند به دشواری‌های هماهنگی و تصمیم‌گیری منجر شود. خیرین ممکن است به دلیل عدم دسترسی به اطلاعات جامع و دقیق، دچار تردید شده و از مشارکت در پروژه‌ها منصرف شوند. همچنین نبود حمایت قانونی می‌تواند ریسک‌های مشارکت در پروژه‌ها را برای خیرین افزایش داده و موجب عدم تمایل آنان به سرمایه‌گذاری شود. و عدم شفافیت مانع اعتمادسازی می‌شود و خیرین ممکن است از سرمایه‌گذاری در پروژه‌هایی که اطلاعات شفافی ارائه نمی‌کنند، خودداری کنند بنابراین طراحی و پیاده‌سازی پلتفرم‌های دیجیتال جهت جمع‌آوری، مدیریت و انتشار اطلاعات مرتبط با پروژه‌ها، بازنگری و ساده‌سازی قوانین و مقررات اداری مرتبط با فعالیت‌های خیریه، ایجاد و تقویت ساز و کارهای قانونی که از فعالیت‌های خیریه به ویژه در حوزه اجتماعی و ورزشی حمایت کند همچنین ارائه گزارش‌های مالی و اجرایی دوره‌ای و دقیق به خیرین و عموم مردم می‌توان بستر مناسب‌تری برای حضور و مشارکت خیرین در پروژه‌های مختلف فراهم کرد (پویافر و محمدزاده، ۱۴۰۲). خیرین نیاز به اطمینان دارند که کمک‌های مالی و معنوی آن‌ها به درستی و در جهت اهداف مشخص به کار گرفته می‌شود. نبود برنامه‌ریزی مناسب و شفافیت در هزینه‌کرد و نتایج پروژه‌ها می‌تواند موجب کاهش تمایل به مشارکت شود، عدم وجود سیستم‌های مشخص و کارآمد برای هدایت و مدیریت خیرین می‌تواند موجب سردرگمی آنان در انتخاب پروژه‌های مناسب و بهره‌برداری از سرمایه‌گذاری‌شان شود و فقدان حمایت دولتی می‌تواند به صورت عدم تأمین منابع مالی، نبود زیرساخت‌های لازم یا عدم تصویب قوانین حمایت‌کننده خود را نشان دهد. این کمبودها می‌تواند جذب خیرین را به دلیل افزایش ریسک‌های مرتبط با پروژه‌ها دشوار کند بنابراین ایجاد اعتماد از طریق ارائه گزارش‌های شفاف و دوره‌ای درباره نحوه صرف بودجه و نتایج پروژه‌ها، ایجاد مشوق‌های مالی مانند معافیت‌های مالیاتی یا تسهیل فرآیندهای بوروکراتیک و ایجاد همکاری‌های عمومی-خصوصی و طراحی و پیاده‌سازی پلتفرم‌های دیجیتال و فیزیکی برای ارائه مشاوره، اطلاعات جامع درباره نیازها و فرصت‌های موجود، و هدایت خیرین به سوی پروژه‌هایی که بیشترین تأثیر را خواهند داشت و

پیاده‌سازی یک رویکرد جامع که دربرگیرنده ایجاد شفافیت، تأمین حمایت‌های مالی و معنوی، و ایجاد سیستم‌های نوین برای هدایت خیرین باشد، می‌تواند به رفع موانع مشارکت خیرین کمک کند. این اقدامات با افزایش اعتمادسازی، کاهش ریسک‌های مرتبط و ارتقای کارایی پروژه‌های خیریه، فضای مناسب‌تری برای جذب و حفظ خیرین فراهم می‌آورد (کردلو و همکاران، ۱۴۰۳؛ رضایی فرشه و همکاران، ۱۴۰۰). یکی از اصلی‌ترین موانع برای حضور خیرین در پروژه‌های خیریه، بی‌برنامگی و عدم وجود برنامه‌ریزی مناسب است. بسیاری از پروژه‌های خیریه بدون ارزیابی دقیق از نیازها، منابع و اهداف مشخص آغاز می‌شوند، که این امر باعث ایجاد مشکلات جدی در فرآیند اجرایی و تخصیص منابع می‌شود. خیرین معمولاً به دنبال پروژه‌هایی هستند که اهداف مشخص، برنامه‌ریزی دقیق و معیارهای ارزیابی شفاف داشته باشند. در غیر این صورت، ممکن است احساس کنند که مشارکت مالی یا معنوی آن‌ها به درستی مورد استفاده قرار نخواهد گرفت. در پروژه‌های بدون برنامه‌ریزی مناسب، منابع مالی و انسانی ممکن است به درستی تخصیص داده نشوند، که این امر نه تنها موجب کاهش تأثیر پروژه می‌شود، بلکه به نوعی موجب بی‌اعتمادی خیرین به پروژه‌های مشابه نیز خواهد شد. خیرین در صورتی که ببینند پروژه‌ها بدون هدف و استراتژی مشخص پیش می‌روند، ممکن است تمایلی به ادامه مشارکت نشان ندهند. این امر باعث کاهش اعتبار سازمان‌ها و نهادهای خیریه می‌شود، همچنین بسیاری از پروژه‌های خیریه بدون توجه به نیازهای دقیق و واقعی جوامع هدف شروع می‌شوند. این عدم تطابق بین نیازهای واقعی جامعه و اهداف پروژه‌ها باعث می‌شود که خیرین نتوانند اثر واقعی کمک‌های خود را مشاهده کنند و انگیزه‌شان برای مشارکت کاهش یابد. وقتی نیازهای واقعی جامعه به درستی شناسایی نشوند، منابع مالی و انسانی به بخش‌هایی تخصیص می‌یابند که ممکن است اولویت کمتری داشته باشند یا حتی نیاز به آن‌ها وجود نداشته باشد، بنابراین برای تضمین اینکه پروژه‌های خیریه مطابق با برنامه‌ریزی پیش می‌روند، باید از سیستم‌های نظارتی و ارزیابی مستمر استفاده شود. این سیستم‌ها به مدیران پروژه‌ها کمک می‌کنند تا در هر مرحله از پروژه عملکرد

حمایت‌ها کمک خواهد کرد (موکل و علی‌دوست، ۱۳۹۹؛ راسخ و همکاران، ۲۰۲۳؛ خادم و همکاران، ۲۰۱۹؛ بهشتی و همکاران، ۱۴۰۱).

در حالت کلی این پژوهش به شناسایی موانع حضور خیرین در توسعه زیرساخت‌های ورزشی در کشور پرداخته است و نتایج را در چند دسته اصلی خلاصه کرده است: مشکلات فرهنگی اجتماعی، عدم آگاهی و اطلاعات کافی، مشکلات اداری قانونی، کمبود حمایت‌های دولتی، عدم وجود برنامه‌ریزی مناسب، موانع اقتصادی و رقابت با سایر حوزه‌ها. برخی از مشکلات برجسته شامل نگرش منفی به ورزش و کمبود شفافیت و سیستم‌های قانونی مناسب است. همچنین، عدم برنامه‌ریزی مناسب و نبود بازاریابی و مشکلات اقتصادی، از عوامل مهم عدم جذب خیرین به شمار می‌آیند. برای جذب خیرین، بهبود فرهنگ‌سازی، افزایش شفافیت، برنامه‌ریزی دقیق و ایجاد حمایت‌های قانونی و دولتی توصیه شده است. از نظر فرهنگی، ارتقای آگاهی عمومی از اهمیت ورزش و به ویژه ورزش بانوان می‌تواند مؤثر باشد. در نهایت، تقویت تعاملات با جامعه محلی و خیرین و ارائه گزارش‌های شفاف و دقیق، بستر مناسبی برای افزایش حمایت مالی و اجتماعی فراهم می‌کند.

چالش‌های تحقیق

۱. **دسترسی محدود به داده‌های دقیق و شفاف:** نبود بانک اطلاعاتی جامع و ضعف آمار رسمی درباره میزان و نوع مشارکت خیرین در پروژه‌های ورزشی، شناسایی و تحلیل دقیق موانع را دشوار می‌کند.
۲. **پراکندگی و تعدد منابع:** اطلاعات مرتبط با فعالیت خیرین در حوزه ورزش در اسناد و سازمان‌های مختلف پراکنده است و تجمیع و صحت‌سنجی داده‌ها با دشواری مواجه است.
۳. **عدم شفافیت سازمان‌ها:** بسیاری از سازمان‌ها و نهادهای مرتبط، اطلاعات کافی در خصوص نحوه جلب و نگهداشت خیرین یا جزئیات پروژه‌ها ارائه نمی‌دهند.
۴. **کمبود تحقیقات پیشین:** نسبت به سایر حوزه‌ها، مطالعات علمی و مستند درباره موانع حضور خیرین

خود را بررسی کرده و در صورت نیاز اقدامات اصلاحی انجام دهند، در ادامه ایجاد پلتفرم‌های آنلاین شفاف، همکاری با سازمان‌های محلی و جوامع هدف و تقویت آموزش و آگاهی‌رسانی مسئولان پروژه‌ها، خیرین قادر خواهند بود تا اعتماد بیشتری به پروژه‌های خیریه داشته باشند و مشارکت خود را در این زمینه افزایش دهند، که نهایتاً به نفع جامعه و توسعه پایدار آن خواهد بود (قربانی و همکاران، ۱۴۰۳، مصلحی، ۲۰۲۳). ضعف بازاریابی و موانع اقتصادی از جمله مشکلات اصلی در جذب و حفظ خیرین در پروژه‌های خیریه هستند. ضعف در بازاریابی می‌تواند به عدم آگاهی و بی‌اعتمادی خیرین منجر شود، در حالی که مشکلات اقتصادی می‌تواند باعث کاهش منابع مالی و انگیزه برای مشارکت شوند. برای مقابله با این چالش‌ها، لازم است پروژه‌های خیریه از استراتژی‌های بازاریابی مؤثر، استفاده از رسانه‌های دیجیتال، و ایجاد منابع مالی پایدار بهره‌برداری کنند. همچنین، تقویت همکاری‌های عمومی-خصوصی و جذب کمک‌های غیرمالی می‌تواند به پروژه‌ها کمک کند تا در مواجهه با شرایط اقتصادی دشوار همچنان به هدف خود ادامه دهند (شریفی و همکاران، ۱۴۰۳). در بسیاری از جوامع، حوزه‌های مختلف همچون سلامت، آموزش، محیط زیست و کمک‌های بشردوستانه برای جلب منابع از خیرین و سرمایه‌گذاران اجتماعی در رقابت هستند. این رقابت می‌تواند باعث شود که پروژه‌های خاص، نظیر برنامه‌های ورزشی یا فرهنگی، به اندازه کافی منابع جذب نکنند، یا در بسیاری از موارد، برنامه‌های ورزشی به‌طور کامل با نیازها و خواسته‌های جامعه محلی همخوانی ندارند. این عدم تطابق می‌تواند باعث کاهش مشارکت و حمایت از سوی خیرین شود، بنابراین اجرای کمپین‌های اطلاع‌رسانی برای تبیین اهمیت پروژه‌های خاص می‌تواند به جذب منابع کمک کند. برای مثال، می‌توان بر تأثیر مثبت ورزش بر سلامت جسمانی و روانی افراد و ایجاد همبستگی اجتماعی تأکید کرد همچنین با افزایش آگاهی نسبت به اهمیت حوزه ورزش، ایجاد برنامه‌هایی که نیازهای جامعه را به‌طور جامع مورد توجه قرار دهند، و تقویت شبکه‌های ارتباطی با خیرین، می‌توان این موانع را کاهش داد و منابع بیشتری را به این گونه پروژه‌ها اختصاص داد. افزایش تعامل با جامعه محلی و ایجاد زیرساخت‌های مناسب نیز به بهبود وضعیت و جذب

- در توسعه اماکن ورزشی محدود است که عمق تحلیل پژوهش را کاهش می‌دهد.
۵. **ابهام در تعریف مفاهیم و شاخص‌ها:** تعریف دقیق خیر ورزشی، نوع مشارکت و سنجش اثربخشی حمایت‌ها در پژوهش‌های داخلی فاقد وحدت رویه است و تفسیر نتایج را پیچیده می‌کند.
۶. **محدودیت دسترسی به خیرین:** دستیابی و مصاحبه با خیرین ورزشی اغلب به علت مشغله، ملاحظات شخصی یا بی‌اعتمادی به پژوهشگران دشوار است.
۷. **عوامل فرهنگی و اجتماعی:** ضعف فرهنگ مشارکت اجتماعی و نگرش منفی به خیریه در ورزش، امکان جمع‌آوری داده‌های واقعی را تحت‌تأثیر قرار می‌دهد.
- منابع**
- الغالی، عبدالرحمن؛ میرصفیان، حمیدرضا؛ نادریان جهرمی، مسعود (۲۰۲۴). الگوی توسعه ورزش معلولین در بعد قهرمانی (مطالعه موردی: کشور عراق). انتشار آنلاین از تاریخ ۱۱ شهریور ۱۴۰۳.
- الیاسی، سیروس؛ بی‌نیاز، سیدعباس؛ نادری نسب، مهدی (۱۴۰۳). بررسی راهکارهای جذب و حفظ حمایت‌کنندگان مالی و خیرین ورزشکار در حوزه ورزش بانوان. مطالعات سیاسی-اجتماعی تاریخ و فرهنگ ایران، ۳(۳)، ۳۴۰-۳۵۵.
- بهشتی، رامتین؛ سمیعی، سمیه؛ حیدری، رضا؛ کشتی‌دار، محمد (۲۰۲۲). طراحی و تدوین برنامه راهبردی هیأت ورزش‌های روستایی و بازی‌های بومی محلی استان خراسان رضوی و ارائه راهکارهای توسعه. پژوهش‌های کاربردی در مدیریت ورزشی، ۱۱(۱)، ۷۵-۱۰۵.
- پویافر، محمدرضا؛ محمدزاده، زینب (۲۰۲۳). چالش تنظیم‌گری در حکمرانی امر خیر و داوطلبانه. مطالعات وقف و امور خیریه، ۱(۲)، ۲۲۳-۲۴۰.
- حیدری، فرنوش؛ بشیری، مهدی و فرجی، رسول. (۱۴۰۳). عوامل مؤثر بر حضور خیرین در حوزه ورزش: با رویکرد سنتزپژوهی. نشریه مدیریت ورزشی.
- در دست انتشار
doi: 10.22059/jsm.2024.372761.3259
- خادم، امیررضا، (۱۳۹۸). شناسایی و مدل‌سازی عوامل مؤثر بر جذب منابع خیریه و وقف به ورزش زنان. مطالعات راهبردی ورزش و جوانان، ۱۸، ۳۰۳-۳۱۹.
- دل‌داده مهربان، اسماعیل؛ فلاح، زین‌العابدین؛ بهلکه، طاهر؛ عسکری، اسرا (۲۰۲۳). مقایسه تطبیقی عوامل مؤثر بر میزان تمایل و مشارکت خیرین در بخش کاربری‌های شهری (مطالعه موردی: توسعه اماکن ورزشی در استان‌های گلستان و تهران). مطالعات مدیریت شهری، شماره ۵۲، دوره ۱۴، زمستان ۱۴۰۱.
- دهقان دیزجی، حسن؛ کهن‌دل، مهدی؛ خلیفه، سید نعمت؛ فرید فتحی، اکبر (۲۰۲۳). تدوین سناریوهای آینده صنعت ورزش ایران، مطالعات مدیریت رفتار سازمانی در ورزش، ۱۰(۲)، ۸۵-۱۰۳.
- راسخ، نازنین؛ قاسمی، حمید؛ دستوم، صلاح؛ جعفری، سعید؛ رهبری، سمیه (۲۰۲۲). تدوین الگوی جذب و حفظ حمایت‌کنندگان مالی و خیرین ورزش یار در حوزه ورزش بانوان استان تهران. مدیریت و توسعه ورزش، انتشار آنلاین از تاریخ ۰۸ مهر ۱۴۰۱.
- رعنائی کردشولی، حبیب‌الله؛ ده‌از، رضا (۲۰۲۳). جایگاه نهادهای خیریه در الگوهای حکمرانی: واکاوی چالش‌های موجود در نظام حکمرانی ایران، مطالعات وقف و امور خیریه، ۱(۲)، ۱۳۱-۱۷۲.
- سالاری، محمود؛ خندان، زهرا (۱۴۰۲). بررسی عوامل مؤثر ارتباط با خیرین کتابخانه‌های عمومی خراسان رضوی. کتابداری و اطلاع‌رسانی، ۱۰۲(۲۶)، ۸۸-۱۰۱.
- شریفی، یاسر؛ توحیدی، محمد؛ حامدی، میثم (۲۰۲۴). شناسایی و اولویت‌بندی راهکارهای بازیابی اعتماد سرمایه‌گذاران به بازار سرمایه جمهوری اسلامی ایران، مدیریت دارایی و تامین مالی، ۱۲(۳)، ۴۱-۶۰.
- شیخ زاده، محمداکبر؛ تقوی فرد، محمدتقی؛ رئیسی واناتی، ایمان؛ بامداد صوفی، جهانیار (۲۰۲۴). مدلی برای قصد اهدای آنلاین جهت تامین مالی جمعی موسسات خیریه در ایران. مطالعات مدیریت کسب و کار هوشمند، ۱۲(۴۸)، ۱-۳۱.

- عباسی، سیداسماعیل؛ بهلکه، طاهر؛ فلاح، زین‌العابدین؛ نودهی، محمدعلی (۲۰۲۴). مدل ارتقای کیفیت برنامه‌های رسانه ای به‌منظور جذب نوجوانان و جوانان به مشارکت در ورزش و فعالیت بدنی، پژوهش‌های ارتباطی، ۳۰(۱۱۶)، ۴۹-۷۱.
- قربانی، محمدرضا؛ تقی پور، فائزه؛ پورمیری، منصوره (۱۴۰۳). شناسایی زمینه‌های ارتباطی و رسانه ای موثر بر توسعه مشارکت‌های اجتماعی در سازمان‌های مردم نهاد و خیریه‌ها. راهبرد اجتماعی فرهنگی، ۱۱(۱)، ۲۴۷-۲۸۰.
- کردلو، حسین؛ نقی زاده باقی، عباس؛ نوبخت، فرزاد؛ محرم زاده، مهرداد (۲۰۲۴). توسعه مدل راهبردهای استفاده از ظرفیت خیرین در توسعه زیرساخت‌های ورزش کشور. مطالعات وقف و امور خیریه، ۲(۲)، ۱۱۱-۱۳۲.
- موکل، محمدرضا؛ علی دوست، ابراهیم (۲۰۲۰). تدوین الگوی عوامل مؤثر در جذب حامیان مالی از ورزش دوومیدانی ایران. نشریه مدیریت ورزشی، ۱۲(۲)، ۳۰۹-۳۳۲.
- نادریان، مسعود؛ اخوان، اخوان (۲۰۲۲). تحلیل عوامل اجتماعی موثر در گرایش زنان به عضویت در تیم‌های ورزشی و شرکت در مسابقات. پژوهش‌های کاربردی در مدیریت ورزشی، ۱۱(۳)، ۱۹-۳۲.
- نودهی، محمدعلی؛ احمدی، مجتبی؛ طیبی، بهمن؛ دیلمی، کیانوش (۲۰۲۲). آسیب‌شناسی و مقایسه موانع رونق فرهنگ وقف و امور خیریه در ورزش از دیدگاه مدیران ورزش و خیرین استان گلستان. مطالعات راهبردی ورزش و جوانان، ۲۱(۵۷)، ۴۱۹-۴۳۹.
- Assoratgoon, W., & Kantabutra, S. (2023). Toward a sustainability organizational culture model. *Journal of Cleaner Production*, 400, 136666.
- Ko, Y. J., Rhee, Y. C., Walker, M., & Lee, J.-B. (2013). What Motivates Donors to Athletic Programs: A New Model of Donor Behavior. *Nonprofit and Voluntary Sector Quarterly*, 43, 523-546.
- Rezaei, Forsheh M., Ziaaddini, M., & Hosseinipour, M. (2021). Designing a health financing model in the Ministry of Health and Medical Education with a donor's social participation approach, *Journal of Torbat Heydariyeh University of Medical Sciences*, 9(1), 35-44.
- Renat, G., Peresichansky, A., Belenov, A., & Barger, A. (2021). Karma - blockchain based charity foundation platform. 2021 IEEE International Conference on Blockchain and Cryptocurrency (ICBC).
- Seyed, S. H. (2023). Fundraising Model in Quranic Activities, *Journal of Endowment & Charity Studies*. 1(1), 81-106.